

Govern de les Illes Balears

DOCUMENT PER A SECTORS RELACIONATS AMB RESIDUS

EL MOSCARD TIGRE (*Aedes albopictus*)

El moscard tigre és originari del sud-est asiàtic. D'allà, mitjançant el comerç internacional, s'ha dispersat cap a Amèrica, Àfrica i Europa. Està considerat com a espècie invasora i una de les *100 espècies exòtiques invasores més perjudicials del món* segons la Unió Internacional de Conservació de la Natura.

És diürn, de petites dimensions (2-10 mm), de color negre amb taques blanques a les potes i al cos. S'ha adaptat molt bé als entorns urbans.

La posta es realitza a petits recipients que contenguin aigua. Cada femella pot arribar a pondre més de 200 ous, de forma que prolifera molt ràpidament. No pot criar a l'aigua corrent ni grans bassals, aljubs o cisternes. Les larves (cabotins) viuen a l'aigua i necessiten vuit/deu dies per esdevenir adults, els quals tenen una dispersió limitada (màxim 400 metres). Per tant, controlant bé els petits dipòsits d'aigua, les poblacions poden quedar molt limitades.

PICADES: La femella causa la picadura, que pot ser dolorosa i causar inflamacions locals, segons la sensibilitat de cadascú. El tractament és idèntic al de qualsevol altra picada: neteja i desinfecció de la zona i aplicació d'un producte amb base d'amoníac.

Els repel·lents s'han de fer servir a l'exterior, i seguint les indicacions del producte. Si produeixen una reacció a la pell, cal rentar la zona i consultar el metge.

Al nostre país no transmet malalties infeccioses, però pot fer-ho on hi hagi persones infectades per qualsevol dels virus dels quals el moscard és vector. És una espècie molt molesta i pot ocasionar problemes en llocs de feina a l'exterior i a la via pública, pels seus hàbits urbans.

ERADICACIÓ: El moscard tigre és un nou vingut a les Illes. Segons pareix, s'ha detectat en un moment molt inicial de la invasió. Les mesures bàsiques per evitar-ne la presència i l'expansió consisteixen a vigilar els punts on l'aigua estigui o pugui quedar embassada, com cossiols, engolidors, gerros, etc. Si hi ha aigua més d'una setmana, ja hi pot haver reproducció. Però les larves no

Govern de les Illes Balears

resisteixen la dessecació. Per tant, abocant-la a terra evitarem difondre aquest animal, que pot ser molt molest.

Una de les principals vies d'entrada i difusió d'aquest insecte són els pneumàtics fora d'ús, ja que si hi queda aigua de pluja són molt favorables per a la posta del moscard. De fet, la seva difusió mundial està lligada al tràfic de pneumàtics vells.

Per tant, les mesures per minimitzar aquest risc als centres gestors d'aquests residus podrien ser les següents:

- Evitar qualsevol recipient que acumuli aigua de pluja.
- Evitar que s'acumuli aigua en els pneumàtics (per exemple, cobrint-los, apilant-los en columnes o tallar-los tant prest com sigui possible).
- Els insecticides contra els adults poden ser necessaris en casos concrets i sempre convé fer tractaments de l'aigua contra les larves. A la web <http://www.caib.es/sacmicrofront/contenido.do?mkey=M1011100850266368098&lang=CA&cont=33681> disposau d'una llista d'empreses aplicadores que poden evitar l'extensió del problema.

Aedes albopictus, femella. Foto: M. Á. Miranda (Laboratori Zoologia, UIB)